გაუმარჯოს, ჩვენს დიდ უნივერსიტეტს!

პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

ახალგაზრდა სტალინელი

ი. ბ. სტალინის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პარტიული კომიტეტის, რექტორატის, კომკავშირის კომიტეტისა და პროფკომის ორგანო

Ахалгазрда Сталинели—орган парткома, ректората, комитета АКСМ и профкома Тбилисского государственного университета имени И. В. СТАЛИНА

№ 24 (299) | გამოცემის მეცხრე წელი | პარასკევი, 9 სექტემბერი, 1960 წ. | ფასი 15 კაპ.

დაიწყო ახალი სასწავლო წელი

ათასობით გოგო და ბიჭი, ქალიშვილი და ჭაბუკი, ჯანსაღი, მზემოკიდებული, სიცოცხლითა და ენერგიით სავსე დაუბრუნდა სასწავლებლებს. უკან დარჩა არდადაგების ტკბილად მოსაგონარი დღეები, დაიწყო სწავლისა და შრომის, ახალ ოცნებათა და მისწრაფებათა, ახალი ძიებებისა და აღმოჩენების, მეცნიერების ამოუწურავ საიდუმლოებათა ამოცნობების მშფოთვარე და ლამაზი დღეები...

უცბად, ერთდროულად გაიღო ჩვენი ქვეყნის ათეული ათასობით სასწავლებლის კარები. თავის აღსაზრდელებს სიხარულით შეხვდა შორეულ ყაზახეთში სლავიანსკის შვიდწლიანი სკოლა და ჩვენი სამშობლოს დედაქალაქში, ლენინის გორაკებზე, მეცნიერების მაღალი სასახლე — მოსკოვის უნივერსიტეტი...

ყველგან იზეიმეს ახალი სასწავლო წლის დასაწყისი. იზეიმეს იმიტომ, რომ სექტემბერი ყველასათვის არის ცოდნის დაუფლების დიდი და ძნელი გზის დასაწყისი— სტარტი ახალი წარმატებებისა.

კვლავ ახმაურდა ჩვენი უნივერსიტეტი. ორმოცდამესამე სასწავლო წელი დაიწყო ქართული კულტურისა და მეცნიერების დიდმა ტაძარმა — ჩვენმა საამაყო უნივერსიტეტმა, იმ უნივერსიტეტმა, რომლის დაარსებისათვის ჩვენი დიდი სამოციანელები იბრძოდნენ, იმ უნივერსიტეტმა, რომლის პირველი რექტორი — პეტრე მელიქიშვილი მის ჯერ კიდევ მოუწყობელ ლაბორატორიებში ღამეებს ათენებდა, რათა ახლად გახსნილი უნივერსიტეტი მალე დავაჟკაცებულიყო... იმ უნივერსიტეტმა, სადაც ჩვენი დიდი მეცნიერები მოღვაწეობდნენ და მოღვაწეობენ...

ამ დიდებული ტაძრის მთელი კოლექტივი გულთბილად და სიყვარულით გილებთ და გესალმებათ თქვენ — ჩვენს პირველკურსელებს!

თქვენ წილად გხვდათ დიდი ბედნიერება — გახდით ჩვენი უნივერსიტეტის სტუდენტები. თქვენ აქ ღრმად და მტკიცედ დაეუფლებით მეცნიერების საფუძვლებს, აქ გაატარებთ მარად დაუვიწყარ 5 წელს... და რასაც ნიშნავს ეს ხუთი წელი, ამას ყველაზე მეტად იგრძნობთ უნივერსიტეტის დამთავრების შემდეგ...

თქვენ აქ მოუსმენთ ჩვენს დიდ, ცნობილ, სახელგანთქმულ მეცნიერებსა და სწავლულებს. ჩაებმებით უნივერსიტეტის მშფოთვარე, შინაარსიან ცხოვრებაში...

ჩვენი უნივერსიტეტის რექტორი, აკადემიკოსი ევგენი ხარაძე თავის მისალმებაში ახალგაზრდობისადმი ამბობდა: „დიადი მომავალი ახლა იბადება იმ მერხებთან, რომლებსაც დღეს მიუსხდება მოსწავლე ახალგაზრდობა, იმ ლაბორატორიებში, სადაც დღეს სწავლობს, ეძიებს და იკვლევს სტუდენტობა. დღეს ის თაობები სწავლობენ ჩვენს სასწავლებლებში, რომლებიც ხვალ კოსმოსის უსაზღვრო სივრცეებში ახალ გზებს გაიკვლევენ, ახალი მაგელანები და კოლუმბები იქნებიან“.

ეს გზები თქვენ უნდა გაკაფოთ, თქვენ უნდა იყოთ ახალი მაგელანები და კოლუმბები!

უნდა იშრომოთ იმისათვის, რომ იყოთ მონაწილე ამ სახელოვანი მომავლისა. გისურვებთ, ძვირფასო პირველკურსელებო, თქვენი შრომით, საქმით, სწავლით გაამართლოთ ის დიდი ნდობა, რომელსაც თქვენზე ამყარებს ჩვენი უნივერსიტეტი, სამშობლო, ხალხი.. გახსოვდეთ, რომ უნივერსიტეტი წმიდა ადგილია, ქართველი ერის სულიერი კულტურის ოლიმპოა, ჩვენი ახალგაზრდობის ალმა მატერია,—ცოდნის ძუძუს მაწოვებელი დედაა... და თქვენ ბეჯითი შრომითა და სწავლით უნდა ასახელოთ, უნდა გაახაროთ თქვენი აღმზრდელი უნივერსიტეტი!

სიტყვა თქვენზეა, ჩვენო სტუდენტებო!

გამოჩენილი ინდოელი ენათმეცნიერი ჯ. ბ. ლიტტონი ჩვენს უნივერსიტეტში

სურათზე: გამოჩენილი ინდოელი ენათმეცნიერი ჯექ ბენგალის ძე ლიტტონი (მარცხნიდან მესამე), პროფესორი გიორგი ახვლედიანი (მარჯვნიდან მესამე) და ფილოლოგიურ მეცნიერებათა კანდიდატი ლამარა შადური (შუაში) სტუდენტებს შორის უნივერსიტეტის I კორპუსის წინ.

სტალინის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის მოწვევით დღეს თბილისში იმყოფება ფილოლოგიურ მეცნიერებათა დოქტორი ჯექ ბენგალის ძე ლიტტონი, რომელიც უახლოეს დღეებში შეუდგება ლექციების კითხვას ახალ ინდურ ენებში: მას მიენდო კადრების მომზადება ინდოეთის რესპუბლიკაში ყველაზე მეტად გავრცელებულ ორ ენაში, როგორიცაა ენა ჰინდი და ენა ბენგალი (პირველზე ლაპარაკობს 90 მილიონიანი ხალხი, ხოლო მეორეზე — 60 მილიონზე მეტი; 1965 წლიდან ჰინდი იქნება ოფიციალურად სახელმწიფო ენა ინდოეთის რესპუბლიკისა). ორივე ენაზე შექმნილია შესანიშნავი მხატვრული ლიტერატურა, მაგ. ჰინდურ ენაზე მსოფლიოში განთქმულია პრემჩანდ-ის (1880-36 წ.) შემოქმედება. ხოლო ბენგალურზე — რაბინდრანათ თაგორისა (1861-41 წ.)...

31 აგვისტოს, უნივერსიტეტის პროფესორ-მასწავლებელთა ტრადიციულ შეკრებაზე, უნივერსიტეტის რექტორმა აკად. ე. ქ. ხარაძემ გააცნო კრებას დოქტორი ჯ. ლიტტონი, მისი მოწვევის მნიშვნელობა და უსურვა მას წარმატება საპასუხისმგებლო მუშაობაში. კრება გულთბილად მიესალმა ჩვენი კოლექტივის ახალ წევრს...

ინდოეთისა და ინდოელი ხალხისადმი დიდი ინტერესი ძველი დროიდანვე გამოუმჟღავნებია ქართველ ხალხს თავის ხალხურსა და მხატვრულ შემოქმედებაში, სადაც ინდოეთი და ინდოელი ხალხი წარმოდგენილია როგორც აურაცხელი სიმდიდრის, ძველი კულტურის, სიბრძნისა და სილამაზის მქონე ქვეყანა და ხალხი. საკმარისია დავასახელოთ ჩვენი დიდი შოთას „ვეფხისტყაოსანი“, რომლის მთავარი გმირი ინდოელია და პოემის მოქმედება მიმდინარეობს უმთავრესად ინდოეთში...

ქართველი ხალხის ეს ინტერესი და სიყვარული ინდოელი ხალხისადმი, როგორც ჩანს, შეუნელებია ევროპის სახელმწიფოების მიერ ინდოეთის დაპყრობას...

მაგრამ 18-ე საუკუნის დასასრულს ერეკლე მეფეს გაუგზავნია ვინმე რაფიელ დანიბეგაშვილი, როგორც ჩანს, საგანგებო დავალებით (რ. დანიბეგაშვილის მოგზაურობა გამოცემულია ქართულად და რუსულად)...

მხოლოდ ჩვენს დღევანდელ პირობებში — საბჭოთა სინამდვილეში — შეიქმნა შესაძლებელი ინდოელ ხალხთან ჩვენი ძველი მეგობრობის აღდგენა — დღეს, როდესაც მთელი საბჭოთა კავშირი კეთილმეზობლურსა და მეგობრულ ურთიერთობაშია დიდი ინდოეთის რესპუბლიკასთან. ამის მომასწავებელია საკმაოდ გახშირებული მოგზაურობა ჩვენიდან ინდოეთში და ინდოეთიდან ჩვენში.

გარდა იმისა, რომ ამ ენების შესწავლას აქვს დიდი მეცნიერული მნიშვნელობა, ამიერიდან ბევრს ჩვენგანს საშუალება ექნება ესაუბროს ინდოელს — სტუმრად ყოფნისას ინდოეთში, თუ მასპინძლად — საქართველოში — მის მშობლიურ ენაზე.

კეთილი იყოს დოქტორ ჯექ ლიტტონის მოსვლა ჩვენს უნივერსიტეტში. ვუსურვოთ წარმატება მას და ყველა მის მსმენელს.

პროფ. გ. ახვლედიანი

⊙

ამ სურათზე თქვენ ხედავთ კეთილ მოხუცს, ჩვენი უნივერსიტეტის I კორპუსის კარისკაცს — ვლადიმერ ლომთაძეს, რომელიც 10 წელია აქ მუშაობს... ამ მოზღვავებული სიჭაბუკის შემხედვარეს, დღეს მასაც ჭაბუკური გული უცემს...

პირველი სექტემბერია... საცაა დაიწყება პირველი ლექცია... თბილი, მშობლიური ღიმილით სახეგანათებული ულოცავს ვლადიმერი აღტაცებულ პირველკურსელ ქალიშვილებს უნივერსიტეტში ჩარიცხვას.

⊙

ბედნიერი სიჭაბუკე

ავთანდილ გურგენიძე

ცოდნის ტაძარო!

შენ გიმღეროდე—კარგი რამ თუ
ვთქვა,
განა ოცნება აქ არ იშლება?..
შენა ხარ ჩემი გული და სუნთქვა,
აგრიგალება, აქარიშხლება.

დედაო ცოდნის, სიბრძნის,
ალერსის,
ზრდი საქართველოს აპრილ-მაისებს,
გამშვენებს ღიმი უბრწყინვალესი
და ქართველური სიდარბაისლე.

მარადის შენი მლოცველი დავრჩე,
დიდ გზებზე შენი საგზალით ვივლი;
კაცი რომ იყო, ვფიცავარ გამჩენს,
გადაგკოცნიდი, ვით მამას შვილი...

შენში სინათლის საწყისი ვპოვე,
სინათლევ, სითბოვ უზარმაზარო!
შენს კალთას, ფუძეს, შენს კუნჭულს
ყოველს
ვენაცვალები, ცოდნის ტაძარო!..

განა სიმძლავრე არა ხარ სულ
მთლად,
განა ოცნება აქ არ იშლება?
შენა ხარ ჩვენი გული და სუნთქვა,
აგრიგალება, აქარიშხლება!..

უნივერსიტეტი გეგებებათ, ახალგაზრდებო!

მხურვალედ მოგილოცავთ ჩვენ, მასწავლებლები, ჩვენი ახალი თაობის საუკეთესო წარმომადგენლებს — სტუდენტებს —სწავლის დაწყებას და გისურვებთ მაღალ წარმატებებს სწავლასა და შრომაში. განსაკუთრებით გულითადად გეგებებით და მოგილოცავთ პირველკურსელებს, რომელთაც დიდი ღელვის შემდეგ წადილი შეისრულეთ და ფართოდ შემოაღეთ უნივერსიტეტის კარები.

ჩვენმა ახალგაზრდებმა კარგად იციან, რომ ცოდნა „დაულეველი ზღვა არი“. იგი დღითი დღე ღრმავდება და ფართოვდება. მის შესაძენად საჭიროა სისტემატური მეცადინეობა, დაუღალავი შრომა და იშვიათი მუყაითობა.

ჩვენმა ახალგაზრდებმა ისიც უნდა იცოდნენ, რომ უნივერსიტეტი თავის მოვალეობად თვლის დაავუფლოს ჩვენი სტუდენტობა მეცნიერების უკანასკნელ მიღწევებს და გამოუმუშაოს მას ჩვევა ცოდნის დამოუკიდებლივ შეძენისა და უნარი მეცნიერების განვითარებაში მონაწილეობის მიღებისა. ამიტომაა, რომ იგი მოითხოვს თითოეული სტუდენტისაგან — ისწავლის სახელმძღვანელოების (და არა კონსპექტების) საშუალებით, ფართოდ გამოიყენოს დამხმარე სამეცნიერო ლიტერატურა, მონდომებით იმუშაოს სემინარებსა და პრაქტიკუმებში, ჩაებას სამეცნიერო წრეებში, გახდეს ექსპედიციების მონაწილე, სამეცნიერო კონფერენციებზე გამოვიდეს მოხსენებებით და სხვა.

უნივერსიტეტშივე ხდება ჩვენი ახალგაზრდობის დავაჟკაცება: მისი მაღალი მორალური თვისებების განმტკიცება, შრომასთან კეთილსინდისიერი დამოკიდებულების გაძლიერება, კოლექტივობის, მეგობრობის გრძნობის კიდევ უფრო ამაღლება.

ყველაფერ ამას ადვილად მივაღწევთ, თუ მასწავლებლები და სტუდენტები, ერთი მიზნით გამსჭვალულნი, ერთად ვიგულმოდგინებთ და ვიშრომებთ, ერთმანეთს სათქმელს გავუგებთ და გასაკეთებელს გავუკეთებთ.

ამ მიზნით, ამ იმედით გულთბილად მოგეგებებათ ჩვენი უნივერსიტეტი, ახალგაზრდებო!

პროფ. ვარლამ თოფურია

გილოცავთ ახალ სასწავლო წელს!

ათასობით ახალგაზრდამ შემოაღო პირველ სექტემბერს ქართველი ხალხის კულტურის სამჭედლოს — ჩვენი უნივერსიტეტის კარები. ჯან-ღონე მოკრეფილნი, ისინი მიუსხდნენ მერხებს, აავსეს კაბინეტ-ლაბორატორიები და სამკითხველო დარბაზები... უნივერსიტეტი გულღიად შეხვდა თავის აღსაზრდელებს — უფრო მომზადებული, ვიდრე — გასულ სასწავლო წელს. ბევრი რამ გაკეთდა სტუდენტთა უკეთ სწავლებისა და სამეცნიერო-კვლევითი მუშაობის ფართოდ გაჩაღებისათვის: უნივერსიტეტი აღიჭურვა ახალი ტექნიკით, კაბინეტებითა და ლაბორატორიებით. უფრო სრულყოფილი გახდა იმის პირობა, რომ ჩვენმა სახელოვანმა ახალგაზრდობამ წარმატებით ისწავლოს და იშრომოს.

ჩვენი უნივერსიტეტის პროფესორ-მასწავლებლები ახალი ენერგიით შეუდგნენ სტუდენტთა სწავლა-აღზრდის დიდი სახელმწიფოებრივი მნიშვნელობის ამოცანის შესრულებას.

წინ მეცნიერების დაუფლების დიდი და ნათელი გზაა!.. გილოცავთ ახალი სასწავლო წლის დაწყებას, ძვირფასო სტუდენტებო და გისურვებთ მუდამ წარმატებით გევლოთ ამ გზაზე.

პროფ. ილია გვერდწითელი

ჩვენო საამაყო სტუდენტობავ!

პირველ სექტემბერს პირველი ზარის წკრიალმა ერთ მთლიან რიტმად აქცია მასწავლებელთა მშობლიური სიყვარულით გამთბარი გულებისა და ახალგაზრდობის მგზნებარე გულების ძგერა. პირველი სექტემბერი ერთ-ერთი ყველაზე საყვარელი საზეიმო დღეა მათთვის, ვინც სწავლობს და ვინც ასწავლის. რა არის იმაზე საპატიო — იყო საბჭოთა ახალგაზრდობის გზის მანათობელი! რა არის იმაზე სასიამოვნო — ახალგაზრდობას, ბურჯს ჩვენი ნათელი აწმყოსი და კიდევ უფრო დიდი მომავლისა, შეაყვარო კეთილშობილური შრომა!

ამ საზეიმო დღეს ჩვენს ძვირფას სტუდენტობას სულითა და გულით მივულოცავ ახალი სასწავლო წლის დაწყებას და ვუსურვებ ეს წელი მათთვის იყოს კიდევ უფრო ნაყოფიერი, ვიდრე გასული წელი.

ჩვენს საამაყო ახალგაზრდობას სწავლისა და შრომაში ყოველთვის უნდა ახსოვდეს, რომ ისინი უძველესი კულტურის მქონე ხალხის შვილები არიან, უნდა ახსოვდეთ, რომ მათი მშობლიური ენა და ლიტერატურა საუკუნეებს ითვლის და რომ სულიერი საუნჯე ქართველი ხალხისა ყოველთვის იყო მსოფლიოს მეცნიერთა ყურადღების საგანი.

ჩვენო საამაყო ახალგაზრდობავ! საფუძვლიანად დაეუფლეთ მშობლიურ ენასა და ლიტერატურას, თქვენ მუდამ უნდა გახსოვდეთ, რომ შვილები ხართ იმ ქვეყნისა, რომლებმაც ზღაპრული მიღწევებით მეცნიერებაში გაარცა მსოფლიო, დაიპყრო კოსმოსი; ყოველთვის უნდა გახსოვდეთ, რომ შვილები ხართ იმ ქვეყნისა, რომელიც ღრმა ჰუმანიზმის, კაცთმოყვარეობის, დიდი ადამიანობის საუკეთესო მაგალითს აძლევს მთელ მსოფლიოს!

ღირსეულად შეხვდით საქართველოში საბჭოთა წყობილების დამყარების 40 წლისთავს, კიდევ მეტად გაშალეთ ფრთები, დაეუფლეთ ცოდნას, გამოიყენეთ იგი.

დაე, ჩვენი მშობლიური უნივერსიტეტის თითოეული აუდიტორია იყოს ჩაუქრობელი ჩირაღდანი იმ დიდი კერისა, რომელთანაც იწრთობა ჩვენი ახალგაზრდობის ჯანსაღი სული!

პროფ. ქსენია სიხარულიძე

ახალი ამოცანების წინაშე

პროფ. ი. ხარაძე,
სტალინის სახელობის თბილისის
სახელმწიფო უნივერსიტეტის რექტორი

ჩვენ კვლავ ახალი სასწავლო წლის კარიბჭესთან ვიმყოფებით. უნივერსიტეტი თავის ორმოცდამესამე სასწავლო წელს შეეგება. საზაფხულო არდადეგებზე დასვენების შემდგომ, ჩვენი მრავალრიცხოვანი კოლექტივის წევრები— პროფესორ-მასწავლებლები, სტუდენტები და თანამშრომლები, — ჯან-ღონე მოკრეფილნი შეუდგნენ საქმიანობას.

უნივერსიტეტში ახალი შევსება მოვიდა. ამ შევსების გადასარჩევი საკონკურსო გამოცდები ჩატარდა ივნისში (დაუსწრებელი სწავლების განყოფილებაზე) და აგვისტოში (დილისა და საღამოს სტაციონარზე).

დაუსწრებელი სწავლების განყოფილების 695 ადგილზე, ძირითადად, ეკონომიურ, ისტორიისა და საქონელმცოდნეობის დარგებზე, გამოცდებს აბარებდა 1800-მდე კაცი. შედარებით კარგი მომზადება გამოამჟღავნეს ისტორიის ფაკულტეტზე შემომსვლელმა აბიტურიენტებმა. 417 აბიტურიენტიდან, რომლებიც 50 ადგილისათვის იბრძოდნენ, დადებითი ნიშნები მიიღო 336-მა და 15 შესაძლებლობიდან მხოლოდ 14-ქულიანები ჩაირიცხნენ.

სუსტად მომზადებულნი მოვიდნენ საკონკურსო გამოცდებზე, განსაკუთრებით ფიზიკასა და ქიმიაში, საქონელმცოდნეობის ფაკულტეტზე შემომსვლელები. ამ დარგზე ჩამბარებელი 320 აბიტურიენტიდან დადებითი შეფასება მიიღო 112-მა, მათ შორის უმრავლესობა დაბალნიშნიანი იყო.

საღამოს დასწრებული განყოფილების 365 ადგილზე გამოცდებს აბარებდა 1080 კაცი. 1000 კაცით განისაზღვრებოდა უნივერსიტეტში მისაღები კონტინგენტი დილის დასწრებულ ფაკულტეტებზე, სადაც აბიტურიენტთა რიცხვი 3000-ს აღემატებოდა. ყველაზე დიდი რაოდენობით აბიტურიენტები მიიზიდა ბიოლოგიისა და ქიმიის დარგებმა, აგრეთვე, ისტორიის, სამართლისმცოდნეობის, საქონელმცოდნეობის, ფილოლოგიისა და ფიზიკის (რუსული სექტორი) დარგებმა. შეუვსებელი აღმოჩნდა აბიტურიენტებით მექანიკა-მათემატიკის ფაკულტეტი. აქ, 155 ადგილზე, 205 განცხადება შემოიტანეს და პირველივე გამოცდის შედეგად (მათემატიკაში) ამ რიცხვს 70-ზე მეტი გამოაკლდა.

საერთოდ, უნდა აღინიშნოს, რომ წლევანდელ გამოცდებზე აბიტურიენტები დაბალი მომზადებით მოვიდნენ. ჩანს, ისინი სერიოზულად არ მომზადებულან ასეთი საპასუხისმგებლო ეტაპისათვის მათს ცხოვრებაში. ის დიდი გარეგანი მისწრაფება უმაღლესი განათლების მიღებისაკენ, რომელიც გარეგნულად მჟღავნდება, ერთი მხრით, აბიტურიენტთა რაოდენობაში და, მეორე მხრით, დაბალნიშნიანთა და ჩაჭრილთა დაყენებულ ცდებში—როგორმე მიაღწიონ უნივერსიტეტში ჩარიცხვას, სრულიადაც არ შეესაბამება აბიტურიენტთა მიერ მეცადინეობაში დახარჯულ შრომასა და მათს მომზადებას.

ასეთი ვითარება ერთს გვაფიქრებინებს — ხომ არ იზიდავს ჩვენი ახალგაზრდობის გარკვეულ ნაწილს უნივერსიტეტში იოლი სწავლისა და სტიპენდიით უზრუნველყოფის პერსპექტივა? ამიტომაც აკადემიური მომთხოვნელობის შემდგომი ამაღლება ჩვენი ერთ-ერთი ყველაზე უფრო მნიშვნელოვანი და სადღეისო ამოცანაა. ამგვარი მომთხოვნელობის სიმკაცრე აქედანვე უნდა იგრძნონ ჩვენმა პირველკურსელებმა.

მისაღებ გამოცდებზე აბიტურიენტის საერთო დაბალი მომზადება უპირველესად საშუალო სკოლაში დაბალი მომთხოვნელობით აიხსნება.

აქვე უნდა აღინიშნოს ჩამბარებელთა გარკვეული ნაწილის საუკეთესო მომზადება და მაღალი მაჩვენებლები.

საგამოცდო კომისიამ საკმარისად მდიდარი მასალა შეკრიბა, რომელზედაც კვლავ და კვლავ უნდა მივაპყრობინოთ ყურადღება განათლების სამინისტროს, რათა საშუალო სკოლაში მოსწავლე მეტი ცოდნით იტვირთებოდეს. ამასთან დაკავშირებით: ჩანს ტენდენცია მათემატიკურ მეცნიერებისადმი ინტერესის დაცემისა. ამავე დროს სახელმწიფო გეგმა გვიკარნახებს სწორედ ამ დარგში მოვამზადოთ სპეციალისტები დიდი რაოდენობით. ამიტომაც, საჭიროა ვიქონიოთ განუწყვეტელი მეთოდური კავშირი სკოლასთან. გამოსაშვები კლასების მოსწავლეებთან წლის განმავლობაში ჩვენს პროფესორ-მასწავლებლებს კავშირი უნდა ჰქონდეთ, აღუძრან ინტერესი მათემატიკისადმი და სათანადოდ მოამზადონ კიდეც ისინი.

საგამოცდო კომისიებმა დადებითად იმუშავეს და ძირითადად კარგად შეარჩიეს ჩვენი ახალი შევსება.

დიდი მუშაობა გასწია უნივერსიტეტის ხელმძღვანელობამ ახალი სასწავლო წლის შესახვედრად. შემუშავდა კონკრეტული ღონისძიებანი სასწავლო-აღმზრდელობითი, სამეცნიერო-კვლევითი და სხვა სახის მუშაობის შემდგომი გაუმჯობესებისათვის. ყველაფერი გაკეთდა იმისათვის, რათა წელს კიდევ უფრო ამაღლდეს სწავლების დონე და გაუმჯობესდეს მისი ხარისხი — შეიზღუდა პროფესორ-მასწავლებელთა შეთავსებითი მუშაობა, ჩატარდა კონკურსები ცალკეულ კათედრებზე, სადაც არჩეულ იქნენ კათედრის გამგეები და მასწავლებლები. უნივერსიტეტმა წელს მოიწვია ენების — ჰინდისა და ბენგალის, აგრეთვე თურქული ენის სპეციალისტები, რომლებიც აღნიშნულ სპეციალობებში მოამზადებენ ჩვენს სტუდენტებს. ამას გარდა შემუშავდა რიგი ორგანიზაციული ღონისძიება, რომელთა განხორციელება ხელს შეუწყობს უნივერსიტეტს კადრების აღზრდა-მომზადების დიდი სახელმწიფოებრივი საქმის წარმატებით შესრულებაში.

სახელმწიფო დიდ ყურადღებას აქცევს ჩვენი უნივერსიტეტის სასწავლო და მატერიალურ-ტექნიკური ბაზის გაზრდა-გაფართოებას. ახალი სასწავლო წლისათვის ჩვენს განკარგულებაში გადმოვიდა საფინანსო ტექნიკუმის ყოფილი კორპუსი ილია ჭავჭავაძის პროსპექტზე. ამჟამად პროოექტდება უნივერსიტეტისათვის ახალი კორპუსების მშენებლობის გეგმა, რომლის განხორციელება ახლო მომავლის საქმეა.

დასასრულ, მინდა ჩვენს სახელოვან კოლექტივს მივულოცო ახალი სასწავლო წლის დაწყება და ვუსურვო ნაყოფიერი მუშაობის გაჩაღება ახალგაზრდობის სწავლა-აღზრდის ყველა უბანზე!

[illegible]

კეთილი იყოს თქვენი მოსვლა!

პირველი სექტემბერი.. უნივერსიტეტის ეზო, დერეფნები და აუდიტორიები მოზეიმე სტუდენტებით გაივსო. ერთმანეთს ესალმებიან მზით გარუჯული მეგობრები.

— როგორ ხარ?

— სად დაისვენე?

და დაუსრულებლად ყვებიან ვინ სად იყო, რა გააკეთა. ყველას სახეზე ღიმილი უბრწყინავს, ყველა ბედნიერია...

მაგრამ უბედნიერესი მაინც პირველკურსელები არიან. აი, ისინი, დაბნეულნი, დარცხვენილი სახეებით ეძებენ აუდიტორიებს.

პირველად შეაღო აუდიტორიის კარები ასეულმა ახალგაზრდამ, შეაღო და შიგ იმედებით აძგერებული გული შეიტანა.

უკან დარჩა წლები... გაიარა მოწაფეობის ხანამ, განვლო საწარმოში, კოლმეურნეობასა თუ არმიაში გატარებულმა პერიოდმა. აგვისტოს საგამოცდო ციებ-ცხელებაც წარსულს ჩაბარდა და პირველმა სექტემბერმა ერთად შეჰყარა ყოფილი მოსწავლე და ჯარისკაცი, მუშა და კოლმეურნე. ყველა მათგანს უნივერსიტეტის სტუდენტის საამაყო სახელი ჰქვია, მათ ერთი მისწრაფება აერთიანებთ — მეცნიერების საფუძვლების დაუფლება. უნივერსიტეტში სწავლის პირველი დღეებიდანვე იწყებენ პირველკურსელები ცოდნის ძნელად მისადგომი მწვერვალის იერიშს...

უნივერსიტეტიც გულგაშლილი შეხვდა მოსულებს. გაისმა პირველი ზარის ხმა და დერეფნებში სიჩუმე ჩამოწვა. აუდიტორიებში ლექციები დაიწყო... კაბინეტ-ლაბორატორიებში განახლდა მეცნიერულ-კვლევითი მუშაობა, „პირველი მერცხლები“ ესტუმრნენ სამკითხველო დარბაზებს.

დაიწყო სტუდენტური, ხალისიანი ცხოვრება!

კეთილი იყოს ეს დასაწყისი, მეგობრებო!

კეთილი იყოს თქვენი მოსვლა!..

ჯარისკაცის სიხარული

1955 წელს, საშუალო სკოლის დამთავრების შემდეგ, გამიწვიეს საბჭოთა არმიის რიგებში. თან გამყვა ოცნება უნივერსიტეტში — ცოდნისა და კულტურის ამ უმაღლეს ტაძარში სწავლისა და სადაც კი ვიყავი — ურალის ტრამალებში თუ შორეულ ციმბირში, ეს ოცნება თან მდევდა. პირნათლად მოვიხადე ვალი სამშობლოს წინაშე, დავბრუნდი და დავიწყე გამოცდებისათვის მზადება...

და, აი, ახლა ჩემი ოცნება — ი. ბ. სტალინის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ფილოლოგიის ფაკულტეტის ჟურნალისტიკის განყოფილების სტუდენტი გავხდი. გულში მზე მინთია და ჩემს სიხარულს საზღვარი არა აქვს, რომ დემობილიზებულ ჯარისკაცს ფართოდ გაუღო მშობლიური უნივერსიტეტის კარები.

ანზორ ხმალაძე

ოცნება ამისრულდა

მესწავლა ქართული მეცნიერების დიდ ეროვნულ ტაძარში, უნივერსიტეტში, იურიდიულ ფაკულტეტზე — ჩემი ოცნება იყო... ამ ოცნების განსახორციელებლად, საშუალო სკოლის დამთავრებისთანავე, დავიწყე შრომითი საქმიანობა, რათა საჭირო საწარმოო სტაჟი შემეძინა. შრომის პარალელურად, სისტემატურად ვმეცადინეობდი, ვიღრმავებდი საშუალო სკოლაში მიღებულ ცოდნას... მოუთმენლად, დიდი მღელვარებით ველოდი მისაღები გამოცდების მოახლოებას, თუმცა ამ მოლოდინში სამუშაოზე ერთი წუთითაც კი არ ამცრუებია გული, — ბოლომდე ბეჯითად ვშრომობდი. სამსახურის ადგილიდან საუკეთესო დახასიათება მომცეს, გამომაცილეს, გზა დამილოცეს და უნივერსიტეტში ჩარიცხვა მისურვეს.

მისაღები გამოცდები წარმატებით ჩავაბარე. დღეს მე სტუდენტი ვარ, ჩვენი დიდებული უნივერსიტეტის სტუდენტი... აქ ყველაფერი მიმზიდველი და დიადია. ოცნება ამისრულდა, ახლა ჩემი მიზანია გავამართლო უნივერსიტეტის სტუდენტის საპატიო სახელი, ვისწავლო ბეჯითად, დავეუფლო იურისტის რთულსა და დიდად პასუხსაგებ სპეციალობას და, ცხოვრების ფართო გზაზე გასულმა, ვემსახურო ჩემს სამშობლოსა და ხალხს!

ირინე არჩვაძე

ჩემი მიზანი

ცოდნის მიღების დაუძლეველმა წყურვილმა სვანეთის ზვიადი მთებიდან ჩამომიყვანა. ჩამოვედი და მშობლიურ მხარეს გახარებული და გაამაყებული დავუბრუნდი — მისაღები გამოცდები წარმატებით ჩავაბარე და უნივერსიტეტის გეოგრაფია-გეოლოგიის ფაკულტეტის სტუდენტი გავხდი. უნივერსიტეტში კოლმეურნეობიდან მოვედი: მესტიის რაიონის სოფელ ჭუბერის საშუალო სკოლის დამთავრებისთანავე წავედი კოლმეურნეობის ფერმაში მწყემსად, შემდეგ მემინდვრეობის ბრიგადაში დავიწყე მუშაობა. ჩემზე გაპიროვნებულ ნახევარ ჰექტარ სიმინდის ყანას კარგად ვუვლიდი და უხვ მოსავალს ვიღებდი.

პირველმა ლექციებმა მეცნიერების დაუფლებისათვის ბრძოლის დასაწყისი მამცნეს. ეს ბრძოლა გამარჯვებით უნდა დავამთავრო — ასეთია ჩემი მიზანი!

ლადო ქალდანი

მომავალი წინაა

საშუალო სკოლაშივე შევიყვარე ქიმია. ყოველთვის ვოცნებობდი — ღრმად და საფუძვლიანად დავუფლებოდი ამ მეტად საინტერესო და დიდებული მომავლის მქონე მეცნიერებას. და, აი, საშუალო სკოლის დამთავრებისთანავე, გადავწყვიტე მესწავლა ი. ბ. სტალინის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ქიმიის ფაკულტეტზე.

დავიწყე მზადება გამოცდებისათვის. სწრაფად გაირბინეს მისაღები გამოცდების მღელვარე დღეებმა. ახლა მე უკვე სტუდენტი ვარ და რაც უფრო ვამაყობ ამით, მით უფრო მეტ პასუხისმგებლობას ვგრძნობ. საჭიროა ბეჯითი, ყოველდღიური, დაუღალავი მეცადინეობა — აქ და სახლში. მე კარგად მაქვს ეს შეგნებული და მთელი არსებით ვეცდები გავაკეთო ის, რასაც ვწერ.

ნათელა ლომიძე

სტუდენტი გავხდი!

საშუალო სკოლაში ყველა საგანზე მეტად ისტორია მიყვარდა და მიტაცებდა. ისტორიაში ყოველთვის მაღალი ნიშანი მქონდა. მასწავლებლები, ამხანაგები მირჩევდნენ ისტორიის ფაკულტეტზე შევსულიყავი. ჩემი ოცნებაც ეს იყო... დავამთავრე საშუალო სკოლა და საბჭოთა არმიის რიგებში გამიწვიეს. სამხედრო სამსახურიდან თავისუფალ დროს მაქსიმალურად ვიყენებდი მეცადინეობისათვის, მჯეროდა, ღრმად მჯეროდა, რომ არმიიდან დემობილიზაციის შემდეგ უმაღლეს სასწავლებელში ვისწავლიდი. არმიიდან ვადაზე adre გამათავისუფლეს სტალინის უნივერსიტეტში გამოცდების ჩასაბარებლად. გამოცდები კარგად ჩავაბარე — 15 შესაძლებლობიდან 14 ნიშანი დავაგროვე და ისტორიის ფაკულტეტის სტუდენტი გავხდი.

გურამ ქართველიშვილი

მიხარია!..

მიხარია და ჩემი სიხარული გასაგებია: უკვე უნივერსიტეტის სტუდენტი ვარ! ყოველი ახალგაზრდისათვის საამაყო და სასიხარულოა იყოს მეცნიერებისა და სიბრძნის, მარადიული სიჭაბუკისა და სიმაღლის ამ დიდებული ტაძრის სტუდენტი... სასიხარულო და საამაყოა სწავლობდე ცოდნის ამ უწმინდეს სამფლობელოში, ისმენდე საქვეყნოდ სახელგანთქმული ქართველი მეცნიერების ლექციებს, იზრდებოდე და ვაჟკაცდებოდე მათი სიყვარულისა და მზრუნველობის კალთებქვეშ.

...1959 წელს დავამთავრე ქ. თბილისის 57-ე საშუალო სკოლა. სკოლაში კარგად ვსწავლობდი, მაგრამ დამთავრებისთანავე უნივერსიტეტისათვის არ მომიშურებია... ერთი წელი გულმოდგინე მეცადინეობაში გავატარე, სკოლაში მიღებული ცოდნა უფრო გავიღრმავე და მაინც შიშით შევიტანე საბუთები უნივერსიტეტში, ბიოლოგიის ფაკულტეტზე. ბიოლოგის სპეციალობა ყველაზე მეტად მიზიდავდა. დაიწყო მისაღები გამოცდების მოუსვენარი დღეები. პირველი ფრიადი ქიმიაში მივიღე. წარმატებამ ფრთები შემასხა და ყველა საგამოცდო საგანი ფრიადებზე ჩავაბარე.

პირველი სექტემბერი... პირველი ლექცია... თანაკურსელებთან შეხვედრა და გაცნობა, — ყველაფერი ეს მარადის დაუვიწყარი იქნება ჩემთვის. ახლა ჩემი მთავარი ამოცანაა უნივერსიტეტში სწავლის 5-წლიანი გზა — სტარტიდანვე ხუთებით დაწყებული, ხუთებიანი ფინიშით დავაბოლოო.

მანანა გაჩავა

სწავლა — ბედნიერებაა!

მისაღები გამოცდების მღელვარე დღეები... მოუთმენელი ლოდინი... 1 სექტემბრის ადრიანი დილა, პირველი ზარი და პირველი ლექცია — სულ რაღაც ოციოდე დღეში განვლილი ეს გზა — დასაწყისი დიდი და ფართო გზისა, მარად მემახსოვრება.

აასრულდა ჩემი დიდი ხნის ნაოცნებარი... თეთრი შენობა ვარაზისხევთან — მაღალი ჭერითა და დიდი აუდიტორიებით... სახეგაბადრული ბედნიერი ქალიშვილები და ჭაბუკები... მეც მათთან ვისწავლი, წინ ხომ სწავლისა და შრომის ხუთი წელია. სწავლისადმი სიყვარული სკოლის მერხიდანვე გამომყვა და ამ სიყვარულმა მეცნიერებისა და კულტურის დიდებული ტაძრის კარები შემაღებინა...

აქ ჩვენ დავეუფლებით არჩეულ სპეციალობებს და მიღებულ ცოდნას მოვახმართ სამშობლოს კეთილდღეობას, მის აყვავება-გალამაზებას.

ჩვენს საამაყო უნივერსიტეტს მრავალი თაობა აღუზრდია და კვლავაც აღზრდის; აქ ეწაფება ახალგაზრდა ცოდნის მადლიან ძუძუს და ბედნიერია იგი, ვინც ხუთ წელს ნაყოფიერად გამოიყენებს და აქ მიღებულ ცოდნას მოახმარს ხალხის კეთილდღეობას!..

ვეცდები კარგად ვისწავლო, დავეუფლო ჟურნალისტის მეტად საპატიო სპეციალობას და კალმით ვემსახურო ჩემს ხალხსა და სამშობლოს.

ვალენტინა პოპოვა

დილარ ივარდავას ლექსები

ახალგაზრდა ნიჭიერმა პოეტმა დილარ ივარდავამ 1957 წელს დაამთავრა ზუგდიდის რაიონის სოფელ ჩხორიის საშუალო სკოლა. ამჟამად იგი ჩვენი უნივერსიტეტის ფილოლოგიის ფაკულტეტის ჟურნალისტიკის განყოფილების I კურსის სტუდენტია. მისი ლექსები სისტემატურად იბეჭდება ჩვენს პრესაში.

დილარ ივარდავა ორიგინალური პოეტური ხმისა და საუკეთესო მომავლის მქონე ახალგაზრდა შემოქმედია. მისი ლექსები გამოირჩევიან კარგი ლიტერატურული გემოვნებით, აზრობრივი სიღრმითა და სინათლით, პოეტური უშუალობითა და გულწრფელობით, საგნებისა და მოვლენების ახლებურად დანახვისა და ხატვის უნარით...

ახალგაზრდა პოეტი შემოქმედებითი ზრდისა და ძიებების პროცესშია და, რა თქმა უნდა, მის ჯერ დაუდულებელ პოეზიას ახასიათებს ნაკლოვანებებიც, რომლებიც, პოეტური დავაჟკაცების პერიოდში, ყოველი ჭეშმარიტი შემოქმედის ხვედრია...

ჩვენი გაზეთის დღევანდელ ნომერში ვაქვეყნებთ დილარ ივარდავას სამ ლექსს

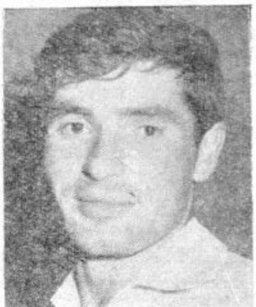

უნივერსიტეტს

მკერდზე მეხლება მწვანე სიმღერა,
ჩან ბობოქარი ლურჯი ტალღები,
ათასი სხივი სულში იღვრება,
შენი მზით უფრო დავიღალები.
წინ დიდი გზაა—ფართო და სწორი,
რომელსაც ვკეცავთ
დანამდვილებით,—
ღელავს და ელავს ათასი წნორი,
ათასი ლექსი წყალვარდნილების.
ათასი რამ არს, რომელსაც გინდა,
შენი სიცოცხლეც მიუძღვნა უმალ;
ნუმც გარდავიქცე ნურასდროს
ბინდად,
ნუმც მიღალატოს მღელვარე გულმა!..
წინ ასალები მელის ციხენი
და ახალ გზათა ხვეული ნერვი,
მმართებს მარადჟამს ბრძოლა
ფიცხელი,
ვერ გამიმტყუნოს რომელიც ვერვინ!
მე ვნახე შენში მწვერვალთა წყება,
რომლის დაპყრობა ხდება სიმწარით,—
ყველაზე სწორი გზა აქ იწყება
და შენც მაღლევე, ზღვაო, სიმწვანით!

ჩემი თბილისი

თბილისი ჩემი —
ვახტანგ მეფის მკერდია თითქოს,
ქუჩები მისი —
ძარღვებია თითქოს ვახტანგის,
მე ახლა ვიცი მტკვარი ჩუმად
თუ რაზე ფიქრობს,
წარსულმა ჩვენმა მწველი ფიქრით
რატომ გამთანგა.
აქედან ვიცი: საძირკველი ჩემი
ქალაქის,
აქედან ვიცი: თუ რა სურდა მცხეთის
მაცხოვარს
ეს სიმართლეა,
სიმართლეა,
არა არაკი,
რომ ვახტანგ მეფემ
ჰპოვა,
შექმნა,
მერმე აცხოვრა!..
და ეს სიმართლე
დღეს მწვანე სულს საოცრად
მითრობს,
ქალაქი ბორგავს
და მონა ვარ ქვეყნად ამ ჰანგის,
თბილისი ჩემი —
ვახტანგ მეფის მკერდია თითქოს,
და მთები მისი —
კუნთებია თითქოს ვახტანგის!

* * *

ეს მიწა —
ჩემი მიწაა,
მამა-პაპათა მიწაა;
ამ მიწამ ისე მიწამა,
რომ მავსებს თრთოლვა იმ წამთა,
რომელ წამიდან შევიგრძენ
ფასი ზეცის და ამ მიწის;
მიწაო, შენ ხარ ჩემი მზე
და მე დღეს შენით დავიწყე!
წუთებით — წელიწადები,
და შენ კი — ჩვენით იქმნები,
ასეა: შენს წინ წარვდგებით
ცოდვებით,
მწველი ფიქრებით!..
მე მტანჯავს შენი მძლე ხმები,
მე მტანჯავს შენი სიწყნარე
და შენს მკერდს თრთოლვით
ვეხები:
— მიწაო, შენ შემიწყნარე!
მიწაო, ზღაპრად და მითად
შენი სახელი განივრცო.
მე მინდა ახლა ავინთო,
მე მინდა ახლა დავიწვა!
მიწაო, დიდო ქართლისავ,
შენი ხმა ისმის, ისმოდა,
შუქი ხარ უქრობ ნათლისა
და ჩემი მარადისობა!..

წერილები ყამირიდან

თვეზე მეტია შორეულ ყაზახეთში, პავლოდარის ოლქში, ყამირ და ნასვენ მიწებზე მოსავლის ასაღებად გმირულად შრომობენ ჩვენი უნივერსიტეტის სტუდენტები. უნივერსიტეტის წარგზავნილებმა დაიმსახურეს ყამირის ახალმოსახლეთა სიყვარული და პატივისცემა თავიანთი თავდადებული შრომით, მაღალი მორალური თვისებებით, თავმდაბლობითა და ზრდილობით.

უნივერსიტეტის პარტიული კომიტეტის მდივნის, ამხ. გ. ჭ ა ნ უ ყ ვ ა ძ ი ს სახელზე გამოგზავნილ წერილში ყამირზე ჩვენი სტუდენტების საუნივერსიტეტო შტაბის ხელმძღვანელი, ამხ. გ ი ვ ი შ ვ ე ლ ი ძ ე იტყობინება: უნივერსიტეტელები მუშაობენ ყაზახეთის რესპუბლიკის პავლოდარის ოლქის ლებიაჟინოს რაიონის ორ საბჭოთა მეურნეობაში — კიზილ-კოგამისა და ჯამბულის სახელობის მეურნეობებში. კიზილ-კოგამის საბჭოთა მეურნეობაში შრომობენ ფიზიკის, ფილოლოგიის, იურიდიული, დასავლეთ ევროპის ენებისა და ლიტერატურის ფაკულტეტების სტუდენტები, ხოლო ჯამბულის სახელობის მეურნეობაში — ისტორიის, აღმოსავლეთმცოდნეობის, მექანიკა-მათემატიკის, გეოგრაფია-გეოლოგიის, ქიმიისა და ეკონომიური ფაკულტეტების სტუდენტები. შექმნილია სტუდენტთა შრომითი ბრიგადები, რომლებმაც 8 აგვისტოდან გააჩაღეს მუშაობა. მეტად ცუდი ამინდების მიუხედავად, ჩვენმა ყამირელებმა თავდადებით იშრომეს თივის აღება-შენახვაზე, სილოსის ჩადებაზე, მშენებლობებზე... განსაკუთრებით თავი გამოიჩინეს ისტორიკოსმა სტუდენტებმა (ხელმძღვანელები — ა. ადამია და ნ. ნონიკაშვილი). საუკეთესო შრომის მაგალითს იძლევიან ფილოლოგიის, ეკონომიური, გეოგრაფია-გეოლოგიისა და სხვა ფაკულტეტების სტუდენტები. მომავალ ჟურნალისტებს აქ ნამდვილი მშენებლებისაგან ვერ გაარჩევთ — მათ საბჭოთა მეურნეობას რამდენიმე შენობა აუგეს და შეუკეთეს.

ახლა ყამირზე მოსავლის აღებისა და შენახვის ცხარე დღეები დგას. ჩვენი სტუდენტები აქაც თავდადებით მუშაობენ. მათი შრომითი მაჩვენებლები ჭეშმარიტად საამაყო და სასიხარულოა უნივერსიტეტისათვის.

გეოგრაფია-გეოლოგიის ფაკულტეტის დეკანის, ამხ. გ. პ ა ტ ა რ ი ძ ი ს სახელზე გამოგზავნილ წერილში სტუდენტი ყამირელი ზ ა უ რ ზ ა რ ნ ა ძ ე წერს იმ დიდ წარმატებებზე, რასაც ფაკულტეტის სტუდენტები აღწევენ ჯამბულის სახელობის საბჭოთა მეურნეობაში.

ყოველდღიურად მოდის სასიხარულო ცნობები ყამირიდან. სტუდენტები და მათი ხელმძღვანელები აგზავნიან სიყვარულით აღსავსე წერილებს ყაზახეთის ველებზე მოსავლის აღებაში უნივერსიტეტელთა თავდადებულ შრომაზე.

ჩვენი უნივერსიტეტის მრავალათასიანი კოლექტივი — პროფესორ-მასწავლებლები, სტუდენტები და თანამშრომლები ამაყობენ გმირი ყამირელებით, მათ ახარებთ ქართული მეცნიერების დიდებული ტაძრის წარგზავნილთა თავდადებული შრომა მოძმე ყაზახეთში.

თქვენი მშობლიური და საყვარელი უნივერსიტეტი მხურვალედ გესალმებათ, ჩვენო სახელოვანო სტუდენტო ყამირელებო, გილოცავთ დიდ წარმატებებს შრომაში და გისურვებთ შინ გამარჯვებით დაბრუნებას!

მათ ასახელეს მშობლიური უნივერსიტეტი

...იმ დღეს უნივერსიტეტის პარტიულ კომიტეტში რიგრიგობით შედიოდნენ სახეგანათებული სტუდენტები და ყამირზე გასამგზავრებელ კომკავშირულ საგზურებს იღებდნენ. დერეფანში ახალგაზრდების ხმამაღალი სიცილი ისმოდა. მომავალ ისტორიკოსებს თავი ერთ ადგილას მოეყარათ და ცხარე კამათი გაემართათ — პავლოდარის ოლქში მომავალი მუშაობის გეგმებს აწყობდნენ...

ზუსტად ერთი კვირის მგზავრობის შემდეგ ჩვენი სპეციალური ეშელონი ქ. პავლოდარის სადგურს მიადგა.

ისტორიის ფაკულტეტის 45 სტუდენტს ლებიაჟინოს რაიონის ჯამბულის საბჭოთა მეურნეობაში მიუჩინეს სამუშაო. ერთი-ორი დღე დაისვენეს, ენერგია აღიდგინეს, შემდეგ კი ხალისით დაიწყეს მოსამზადებელი სამუშაოები.

თივის შეგროვება და მისი საზამთროდ შენახვა სამგზის ყამირელის — ნოდარ ნონიკაშვილის ბრიგადის წევრებმა იკისრეს. სილოსის დამზადება ს. ჯაველიძის რგოლმა დაიწყო. ბორის სოხვაძის ბრიგადა ბალების კეთილმოწყობას შეუდგა.

ირტიშისპირა ველებში ქართული ომახიანი მელოდიები გაისმა. კოლექტიური შრომისა და დაკისრებული საქმის სიყვარულით ისინი მალე წარმატებასაც აღწევენ: თივა 300 ჰექტარზე მოაგროვეს და დიდი ზვინები წამოჭიმეს. ბალებს ქართველთა მადლიანი ხელი დაეტყო. მშენებლებმა საზამთროდ მოამზადეს ფერმის შენობები, შეაკეთეს პურის საწყობები. მეურნეობის დირექციამ კეთილსინდისიერი შრომისათვის სტუდენტ-ყამირელებს მადლობა გამოუცხადა. საქმემან შენმან გამოგაჩინოსო, — უთქვამს ჩვენს ხალხს. თავდადებული შრომით თავი გამოიჩინეს: ნოდარ ნონიკაშვილმა, ბორის სოხვაძემ, ომარ ფხაკაძემ, თამაზ სტურუამ, რობერტ დოლენჯაშვილმა, მიხეილ ენუქიძემ, სოსო ჯაველიძემ, იური ჩხარტიშვილმა, ნოე მაჭარაშვილმა, ბიჭიკო მიქელაძემ, გივი შენგელაიამ, გელა ჩიქოვანმა და ყველამ, ვისაც ანდვეს ქართული უნივერსიტეტის სტუდენტის საპატიო სახელის დაცვა შორეულ ყაზახეთში...

სტუდენტები თავისუფალ დროს შინაარსიანად ატარებენ. ჩვენი ფაკულტეტის სტუდენტ-ყამირელთა ხელმძღვანელის — ა. ადამიას ინიციატივით ადგილობრივ გუნდებთან მოეწყო შეჯიბრებები ფრენბურთში. მომავალ გეოლოგებს მოუგეს ფეხბურთში, ანგარიშით — 2:1; ჭადრაკში ჩატარებულ პირველობაში გამარჯვებული გამოვიდა გურამ ბაბუნაშვილი. ყოველკვირეული კედლის გაზეთებიც გამოსცეს, სამუშაოდან დაბრუნების შემდეგ ისმენენ საინტერესო რადიოგადაცემებს, კითხულობენ ახალ ჟურნალ-გაზეთებს...

წერილის დასასრულს, ისტორიის ფაკულტეტის სტუდენტი ყამირელები მივესალმებით ჩვენს ახალ მეგობრებს — პირველკურსელებს საერთოდ, ისტორიკოსებს — კერძოდ. ვუსურვებთ სასახელოდ სწავლასა და ყოველგვარი საზოგადოებრივი დავალებების პირნათლად შესრულებას!

გულმხურვალედ მივესალმებით ჩვენს საყვარელ პროფესორ-მასწავლებლებს, ჩვენს თანაკურსელ მეგობრებს, უნივერსიტეტის ყველა სტუდენტს.

ვეცდებით არ შევარცხვინოთ ქართული მეცნიერების დიდებული ტაძარი.

კორნელი კინწურაშვილი,
ისტორიის ფაკულტეტის II კურსის სტუდენტი.

ყაზახეთის სსრ, პავლოდარის ოლქი, ლებიაჟინოს რაიონი, ჯამბულის სახ. საბჭოთა მეურნეობა.

გესალმებით ყაზახეთის ველებიდან!

25 ივლისს, როცა საყვარელი უნივერსიტეტის ეზოს ვტოვებდით, ასობით ახალგაზრდა გვაცილებდა. მათ შორის უმრავლესობის მიზანი იმჟამად მოახლოებული მისაღები გამოცდების წარმატებით ჩაბარება იყო. დღეს, ალბათ, ბევრი მათგანი უნივერსიტეტის სტუდენტია.

შორეული ყაზახეთიდან ვულოცავთ მათ ამ საპატიო სახელის მოპოვებას!

ჩავედით თუ არა ყამირი მიწების რაიონში, გვსურდა საქმით დაგვემტკიცებინა ის დიდი სიყვარული მშობლიური უნივერსიტეტისადმი, რომელიც ჩვენს ახალგაზრდულ გულებშია ფესვგადგმული. აქ მოველოდით დიდ დაბრკოლებებს, მაგრამ ჩვენი მოლოდინი არ გამართლდა... ყამირის ახალმოსახლეებმა გულთბილად მიგვიღეს, საკმაოდ კარგი ბინები მოგვცეს, სუფთა საწოლებით. ჩამოსვლის პირველ დღესვე მოვაწყეთ ფრენბურთის მოედანი, გავმართეთ ღერძი, გავიყვანეთ განათება, დავდგით რადიომიმღები... მეორე დღეს კი შევუდექით მუშაობას. ჩვენმა პატარა ბრიგადამ, რომელიც „შვიდკაცას" სახელს ატარებს, ხორბლის უზარმაზარი საწყობი გადახურა (საწყობის ფართობი ათას კვადრატულ მეტრს აღწევს, — ასეთი საწყობი პავლოდარის ოლქში მეორე არ მოიპოვება, ყოჩაღ ქართველებო! — გვეუბნება კიზილ-კოგამის საბჭოთა მეურნეობის მთავარი აგრონომი ვლადიმერ დრონოვი.

ახლა, როცა მკა გაჩაღებულია და ფიცხელი ბრძოლა მიმდინარეობს უხვი მოსავლის დროზე ასაღებად და დასაბინავებლად, ჩვენ უკვე სხვა სამუშაო ავირჩიეთ. „შვიდკაცა" კალოზე გადავიდა და ხორბლის მთები დადგა. სადი და სუფთა პური სამშობლოს! — აი, ჩვენი დევიზი.

მასპინძლები ყოველნაირად გვიწყობენ ხელს, რათა კარგად ვიმუშაოთ: ვღებულობთ ახალ ჟურნალ-გაზეთებს, ვნახულობთ კინოებს, ვმართავთ შეჯიბრებებს ფრენბურთში და ჭიდაობაში. ჭიდაობის „სექცია" აქ მეორეკურსელმა დ. მჭედლიძემ ჩამოაყალიბა.

აი, უკვე დადგა სექტემბერი და ჩვენ ვღელავთ. მოგვენატრა უნივერსიტეტი, პროფესორ-მასწავლებლები, ლექციები, მეგობრები... კედელზე გავაკარით გაზეთ „კომუნისტიდან" ამოჭრილი მშობლიური უნივერსიტეტის ფოტოხედი, ვერტმფრენიდან შესანიშნავად გადაღებული სერგო ონანოვის მიერ. „ეს მუხა — ილიას სიყვარულივით ერის გულში ფესვებჩახლართული, ეს ლამპარი — ათას ციცინათელად აკაკის ლექსებივით აკიაფებული, ეს აკვანი — ერის ძლიერი სულის საზრდოდ დარწეული, — თბილისის სტალინის სახელობის სახელმწიფო უნივერსიტეტია — ცოდნის ტაძარი". საყვარელი ლექსივით ვიმეორებთ ვლადიმერ თორდუას პოეტური მგზნებარებით დაწერილ სიტყვებს.

გაივლის კიდევ რამდენიმე კვირა და ჩვენი „შვიდკაცა", თავდადებული შრომის შემდეგ, გამარჯვებული დაუბრუნდება მშობლიურ უნივერსიტეტს და ბეჯითად შეუდგება სწავლას.

ჩვენო საყვარელო პროფესორ-მასწავლებლებო, ჩვენო მეგობრებო, გილოცავთ ახალ სასწავლო წელს, გისურვებთ წარმატებებს. ჩქარა დაგიბრუნდებით გამარჯვებულები.

ახლა კი გაიცანით ჩვენი „შვიდკაცა", ფილოლოგიის ფაკულტეტის სტუდენტთა შემადგენლობით: **გ. საითიძე, ო. ცარციძე, რ. თავაძე, გ. გაიდოშვილი, უ. სალთხუციშვილი, გ. ორჯონიკიძე, დ. მჭედლიძე.**

აპოლონ მახარაძე — „ქართული რომანტიზმი"

ჩვენი უნივერსიტეტის გამომცემლობამ გამოსცა ქართული ლიტერატურის ცნობილი მკვლევარისა და კრიტიკოსის, ფილოლოგიურ მეცნიერებათა დოქტორის ა პ ო ლ ო ნ მ ა ხ ა რ ა ძ ი ს წიგნი — „ქ ა რ თ უ ლ ი რ ო მ ა ნ ტ ი ზ მ ი" (მეორე შევსებული და შესწორებული გამოცემა).

ა პ ო ლ ო ნ მ ა ხ ა რ ა ძ ი ს დასახელებული ნაშრომი პირველად 1948 წელს გამოქვეყნდა. როგორც ავტორი წინასიტყვაობაში წერს, ახალი გამოცემა საგრძნობლად გავრცობილია, მასში მთლიანი სახით არის წარმოდგენილი ქართული რომანტიზმი: წიგნის შესავალ ნაწილში მოცემულია ამ მიმდინარეობის საერთო მიმოხილვა; ნაჩვენებია მისი იდეურ-თემატიკური სფერო და საზოგადოდ დამახასიათებელი ნიშნები. შემდგომ ქრონოლოგიური წესით განხილულია ქართული რომანტიზმის წარმომადგენლების — ალექსანდრე ჭავჭავაძის, სოლომონ რაზმაძის, ალექსანდრე ორბელიანის, გრიგოლ ორბელიანის, დავით მაჩაბლის, ნიკოლოზ ბარათაშვილის მიხეილ თუმანიშვილის, ვახტანგ ორბელიანის და მამია გურიელის შემოქმედება. ახალ გამოცემაში გაფართოებულია, კერძოდ, ის ნაწილები, რომლებშიაც განხილულია გრიგოლ ორბელიანის, ნიკოლოზ ბარათაშვილისა და დავით მაჩაბლის შემოქმედება. წიგნში პირველად არის წარმოდგენილი ალექსანდრე ორბელიანისა და მამია გურიელის ლიტერატურული მემკვიდრეობის მიმოხილვა. ზოგიერთი ცვლილება წიგნის სხვა ნაწილებშიც არის შეტანილი, რაც ცალკეულ მოვლენათა დაზუსტების ან ახლებურად წარმოდგენის მიზანს ემსახურება.

წიგნის თარო

ფილოლოგიურ მეცნიერებათა დოქტორის, ა პ ო ლ ო ნ მ ა ხ ა რ ა ძ ი ს ნაშრომში ღრმად, საფუძვლიანად და დიდი მეცნიერული კეთილსინდისიერებით

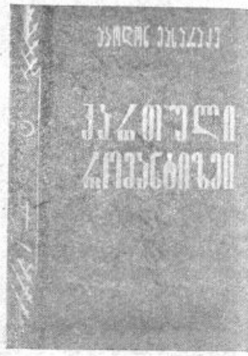

განხილულ-გაანალიზებული ქართველ რომანტიკოსთა შემოქმედება, ბევრი საკითხი ახლებურადაა გაშუქებული.

„ქართული რომანტიზმი", რომელიც ავტორის ხანგრძლივი და მეტად სერიოზული მეცნიერული კვლევის შედეგია, მნიშვნელოვანი მოვლენაა ქართულ ლიტერატურათმცოდნეობაში. აღნიშნული ნაშრომი დიდ დახმარებას გაუწევს ქართული რომანტიზმით დაინტერესებულ მკითხველებს.

პირველ სექტემბერს...

ზარის ხმაა. ეს იმას ნიშნავს, რომ იწყება ორმოცდახუთწუთიანი ლექციები, რომლებიც, ზოგჯერ, საუკუნესავით გრძელდება, და ხუთმეტწუთიანი შესვენებები — თვალის დახამხამებაში რომ თავდება.

აგერ, საპირისპირო მიმართულებით, ორი ახალგაზრდა მოაბიჯებს, გაუბედავ ნაბიჯებზე ეტყობა — პირველკურსელები არიან.

— უკაცრავად, 105-ე აუდიტორია ხომ არ იცი სადაა?

— არ ვიცი! შენ ხომ არ იცი 92-ე აუდიტორია?

— პირველკურსელი ხარ?

— ჰო, შენა?

— მეც.

— მაშ, წავიდეთ ერთად ვეძებოთ!..

ვილაც შაოსანი II კორპუსის ვესტიბიულში გაკრულ 7 ივლისის „კომუნისტს" გულდასმით კითხულობს.

— მაი ივლისის გაზეთია ძამა, ივლისის...

— უყურე შენ, რა გვიან მოდის თურმე აქ გაზეთები?!.

შესასვლელთან აყუდებულ, დევივით წარმოსადეგ თმაშევერცხლილ ახალგაზრდას ქალ-ვაჟი მიუახლოვდა.

— სალამი!

— სალამი!

— რა ბქენი, მოეწყვე?

— ვერა! წელსაც ხუთი ქულა დამაკლდა; შენ მეხუთეზე ხარ, არა?

— არა, შარშან დავამთავრე და ვმსახურობ კიდეც, ეს ჩემი მეუღლეა, თამარ, გაიცანი, ერთად ვაბარებდით ამ ექვსი წლის წინათ.

— და კიდევ ვერ ჩაერიცხეთ?

— იცით რა, ქალბატონო, პაჩტი შიგა ვარ, აი, ხვალ დამატებითი სიები იქნება და აუცილებლად ჩამრიცხავენ...

— ჰოო?! მოგვილოცავს, კარგად ბრძანდებოდეთ!

* * *

სხვადასხვა კუთხიდან ჩამოსული სტუდენტები ეზოში შეკრებილან და საკმაოდ ხმამაღლა ბაასობენ:

იუმორი

— პერევალზე თოვლია.

— ტყიბულ-ხონის გზაზე მატარებელი არ მუშაობს.

— სვანეთში თვითმფრინავს საწვავი გამოლევია და სანამ მეორე თვითმფრინავი არ ჩოუტანს ქვა თურმე შუაგზაზე გაჩერებული.

— რაჭის გადასავალზე ზავალია და სტუდენტები პადიომნი კრანით ამოჰყავნეს!

— მართალია? გურიაში, გუბაზოულში ეეშაპი დუუჭერიენო...

— ვინ თქვა?

— რადიოს გამოუცხადებია გუშინ, შავი ზღვიდან ყოფილა წამოსული.

— დიდუუ!.. ვეშაპმაც ტურისტობა დეიწყო, კაცო?!...

ა უ დ ი ტ ო რ ი ა შ ი:

— ამხანაგებო, დღეს კურსის ღია კომკავშირული კრება გვაქვს დანიშნული, დასწრება სავალდებულოა.

— კაცო, ჯერ არ მოვსულვართ, სული მოგვათქმევინეთ, კრებები მერე იყოს; ისე პირველ კურსზე ხომ არ გგონიათ თავი?

— მე გამოვაცხადე უკვე და ვინც არ დაესწრება იმაზე მივიღებთ საჭირო ზომებს...

რევაზ მიშველაძე

„ახალგაზრდა სტალინელის" დღევანდელ ნომერში დაბეჭდილი ფოტოსურათები გადაიღო ფილოლოგიის ფაკულტეტის ჟურნალისტიკის განყოფილების I კურსის სტუდენტმა **გიორგი გოგოხიამ**.

რედაქტორის მაგიერ **ზ. გოლქვაძე**

რედაქციის მისამართი: ქ. თბილისი, ი. ჭავჭავაძის გამზირი, № 1. ტელეფონი 2—38—34

ი. ბ. სტალინის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის გამომცემლობის სტამბა, ი. ჭავჭავაძის გამზირი № 1, ტირაჟი 2 000, უე 037[illegible]